

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-182/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 9 og artikel 13, stk. 1 — fritagelse for afgiftspligten — begrebet »offentligt organ« — erhvervsdrivende selskab, der ejes 100 % af en kommune, som varetager visse offentlige opgaver, der påhviler denne kommune — fastlæggelse af disse opgaver og vederlaget herfor i en aftale indgået mellem dette selskab og nævnte kommune]

(2018/C 134/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at virksomhed som den i hovedsagen omhandlede — med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse af de relevante faktiske forhold — der består i, at et selskab udfører visse offentlige opgaver i henhold til en aftale indgået mellem selskabet og en kommune, udgør en levering af ydelser, der leveres mod vederlag, og er merværdiafgiftspligtig i medfør af denne bestemmelse.
- 2) Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at virksomhed som den i hovedsagen omhandlede — med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse af de relevante faktiske forhold og den relevante nationale lovgivning — der består i, at et selskab udfører visse offentlige opgaver i henhold til en aftale indgået mellem selskabet og en kommune, ikke er omfattet af den merværdiafgiftsfritagelsesregel, der er fastsat i denne bestemmelse, såfremt denne virksomhed udgør økonomisk virksomhed som omhandlet i dette direktivs artikel 9, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. februar 2018 — Mitnitsa Varna mod »SAKSA« OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-185/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — klassificering af varer — den europæiske harmoniserede standard EN 590:2013 — underposition 2710 19 43 i den kombinerede nomenklatur — relevante kriterier ved tariferingen af en vare som gasolie)

(2018/C 134/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mitnitsa Varna

Sagsøgt: »SAKSA« OOD

procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna,

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, skal fortolkes således, at en mineralolie som den i hovedsagen omhandlede som følge af sine destillationskarakteristika ikke kan tariferes som gasolie i underposition 2710 19 43 i denne nomenklatur, heller ikke når denne olie opfylder kravene i den harmoniserede standard EN 590, i sin affattelse af september 2013, vedrørende gasolie til arktisk klima eller til klima med hårde vintre.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polen)
den 24. november 2017 — WB**

(Sag C-658/17)

(2018/C 134/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Part i hovedsagen

WB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 46, stk. 3, litra b), sammenholdt med artikel 39, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er lovligt at udstede en attestering af en retsafgørelse i en arvesag, hvis formular er indeholdt i bilag 1 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9. december 2014 om de formularer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 ⁽²⁾, også med hensyn til afgørelser, som bekræfter arvingestatus, men ikke (heller ikke delvis) er eksigible?
- 2) Skal artikel 3, stk. 1, litra g), i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at et notarielt arvebevis, som oprettes af notaren på grundlag af en uomtvistet anmodning fra alle procesdeltagere i en sag om bekræftelse af arvingestatus og har samme retsvirkninger som en af retten afsagt retskraftig kendelse om et retsligt arvebevis — såsom et af en polsk notar oprettet notarielt arvebevis — anses for en retsafgørelse som omhandlet i denne bestemmelse?

Og skal artikel 3, stk. 2, første punktum i forordning nr. 650/2012 dermed forstås således, at en notar, som opretter et sådant notarielt arvebevis, skal anses for at være en ret i sidstnævnte bestemmelses forstand?